

SONRASI: İnsan İzlerinin Çözülüşü

AFTERWARDS: The Dissolution of Human Traces

Karen Arakel, Roman Babakhanian
Mehmet Resul Kaçar, Roman Kakoyan
David Martirosyan, Sergey Narazyan
Arthur Tonakanyan

14.03.2024 - 05.05.2024

GALERİ 77

SONRASI AFTERWARDS

Karen Arakel, Roman Babakhanian
Mehmet Resul Kaçar, Roman Kakoyan
David Martirosyan, Sergey Narazyan
Arthur Tonakanyan

14 Mart - 5 Mayıs 2024
March 14 - May 5, 2024

Ziyaret Saatleri: Pazartesi - Cumartesi, 10.00-18.00
Visiting Hours: Monday to Saturday, 10.00-18.00

SONRASI: İNSAN İZLERİNİN ÇÖZÜLÜŞÜ

Galeri 77, sanatçı portföyünden Karen Arakel, Roman Babakhanian, Mehmet Resul Kaçar, Roman Kakoyan, David Martirosyan, Sergey Narazyan ve Arthur Tonakanyan'ın çarpıcı işlerini bir araya getirdiği çok özel bir sergiye 14 Mart-5 Mayıs tarihleri arasında ev sahipliği yapıyor. “Sonrası: İnsan İzlerinin Çözülüşü”, doğa ve insan arasındaki karmaşık ve sömürü üzerine kurulu olan ilişkiyi inceleyen ve insanın ayak izlerinin yok olma serüvenini tasvir eden bir sergi. Düşündürücü eserler ve sürükleyici kareler aracılığıyla doğa ile ilişkimizi, gezegenimizin ekosisteminin hassas dengesi üzerindeki derin etkimizi ve Dünya'nın sakinleri olarak rolümüzü yeniden değerlendirmeye çağıran bir davet. İnsanların artık var olmadığı bir dünyayı hayal etmek, olası sonuçları keşfetmek ve doğanın kaderini şekillendirmedeki rolümüz üzerine düşünsel bir deneyim.

Günümüzde sürdürülebilir uygulamaları benimsemek ve tüm yaşamın hassas bir denge içinde devam etmesine olanak tanıyan biyolojik çeşitliliği korumanın aciliyetini anlatmanın birden fazla yolu var. “Sonrası: İnsan İzlerinin Çözülüşü” ise bunları muhtemel tehlikeleri bir tehdit şeklinde bağırıp göstererek değil, yaşanmışlıklar üzerinden bir anı defteri veya doğanın bir biyografisi gibi gerçekleştirmeyi seçiyor. Seçkide yer alan eserler aracılığıyla medeniyetin izlerini ve insanların arkalarında bıraktıklarını görüyoruz. Binlerce yıl boyunca doğaya karışamayacak hurdaların, yıkıntılarının ve kalıntıların ömürlerinden birer kare karşımıza çıkarıyor sergi; ardından daha da ileriye gidiyoruz içinde yaşadığımız gezegenin kendine ait olanı geri aldığı ve muhtemelen insanlığın asla deneyimleyemeyeceği bir zamana. Doğanın kendini iyileştirme sürecinin ileri aşamalarına, insan uygarlığından binlerce yıl sonraya, bir ütopyaya, bir düşe...

İnsanın kibrinin, hırsının ve aksiyonlarının kümülatif bir yansıması olan sergideki işler herhangi bir figür içermiyorlar. Çoğunlukla peyzaj eserlerden oluşan bu seçki, yer yer karanlık renkler, distopik bir hava ve insanlığın ayak izlerini içerirken diğer bir yandan canlı, rengarenk ve eski kudretini yeniden kazanmış bir ütopyayı anlatıyor. Bir tarafta doğa, bir tarafta insan ve ikisinin amalgamı.

Sergi anlatmak istediği geleceğin veya alternatif bir gerçekliğin nedenini üç ana kavram altında bir araya getiriyor; Sanayileşme, tüketim toplumu ve antroposantrizm.

İnsanın doğaya karşı olan sömürü hikâyesinin en büyük nedenlerinden biri sanayileşmenin yükselişi ve buna eşlik eden insani ilerleme ile ne pahasına olursa olsun ekonomik büyüme ideolojisi. 18. yüzyılda başlayan sanayi devrimi özellikle 1900'lü yılların ikinci yarısında teknoloji, imalat ve ulaşım alanlarında önemli ilerlemeler sağlamış ve insan toplumu üzerinde pek çok olumlu etkisi olmasına karşın doğal kaynakların daha önce görülmemiş ölçekte sömürülmesine de yol açmıştır. Bu üretim ve kârı maksimize etmeye odaklanan yaklaşım, çevresel sürdürülebilirlikle ilgili kaygıları çoğu zaman gölgede bırakılarak ekosistemlere zarar veren ve doğal kaynakların hunharca tüketildiği uygulamalara yol açmıştır.

Sanayileşmenin yükselişiyle ortaya çıkan bir diğer faktör de 20. yüzyılda oluşmaya başlayıp kısa sürede dünyanın pek çok yerine yayılan tüketici toplum yapısıdır. İvme kazanan üretimle eşzamanlı bir şekilde ortaya çıkan tüketim

alışkanlıklarının gerçekleştirilebilmesi adına tüketim eylemi; kişisel mutluluk ve sosyal statünün maddi varlıklara bağlı olduğu fikri ile özdeş tutularak reklam ve pazarlama araçlarıyla sürekli teşvik edilmiştir.

Son olarak Antroposantrizm, yani insanların evrenin merkezi ya da en önemli varlıkları olduğu inancı rol oynamıştır. Bu ideoloji, ekosistemlerin değerini ve tüm canlı varlıkların birbirine bağlı olduğunu kabul etmek yerine, doğanın yalnızca insan kullanımı ve sömürsü için var olduğu algısına yol açmaktadır. Aristoteles'e göre doğa, bulduğu tüm kaynakları kullanma hakkına sahip olan insanların ihtiyaçları için özel olarak yaratılmıştır. Biyolojik çalışmalarında üç tür ruh arasında ayırım yapmaktadır: Birincisi, bir organizmanın büyümesi, beslenmesi ve üremesiyle ilgili olan besleyici (bitkisel) ruh; ikincisi, hayvanlarla ve insanlarla ilişkili olan ve algılama ile duyum yeteneklerini içeren hassas (hayvansal) ruh; ve sonuncusu ise sadece insanlara özgü olan ve daha yüksek bilişsel işlevler, akıl ve zekâ ile alakalı rasyonel (akılsal) ruhtur.

İnsanları diğer canlı varlıklardan ayıran bu ruhani üstünlük fikri 17. yüzyılda Descartes tarafından da bitki ve hayvanların bir yaşam formu değil, karmaşık bir saat mekanizması gibi çalışan cansız nesnelere olduğu düşüncesiyle desteklenince insan hegemonyası daha da bir hız kazanmıştır. Aristoteles'in bahsettiği üç tür ruhun hepsine sahip olan insan ırkını hayvanlar ve bitkiler üzerindeki üstünlüğü göz önüne alındığında, insan yaşamı dışındaki herhangi bir şeyin refahı konusunda hiçbir etik kaygı duyulmadan doğa tamamıyla yok sayılmıştır. İçerisinde yaşadığımız gerçekliğin aksine sergi sadece bu mekanikleştirilmiş iki ruhu içerir. Domine eden öğelerden arındırılmış bir duruluk, sakinlik ve huzur hüküm sürer.

Sergide izlediklerimiz insanlar için yaratılmamış bir dünyanın olasılığı; aslında bu bir hayal. Doğanın ve Dünya'nın gördüğü bir rüyaya bakıyoruz. Uykulamakta olan bir hayat görüyoruz, Dünya'nın kâbusları ve düşleri burada bir araya geliyor. Eserler, içerisinde yaşadığımız dünyanın gerçeğini tasvir ediyor gibi gözükse de gerçeklik bu değil, en azından henüz değil. Bu hala genç olan Dünya'nın arzularının bahçesine girebilme şansımız. Bunlar bir gezegenin akyuvarlarının verdiği görünmez savaşın resimleri ve iyileşme süreci. Travmalarından arınmak için attığı adımlarla, terapi süreci. Bütün bunlar ona verilenlerle, içerisinde barındırdıklarıyla neler yapacağı ve sonrası...

AFTERWARDS: THE DISSOLUTION OF HUMAN TRACES

Galeri 77 is hosting a very special exhibition between March 14 and May 5, bringing together the striking works of Karen Arakel, Roman Babakhanian, Mehmet Resul Kacar, Roman Kakoyan, David Martirosyan, Sergey Narazyan and Arthur Tonakanyan from its artist portfolio. “Afterwards: The Dissolution of Human Traces” is an exhibition that explores the complex and exploitative relationship between nature and humans and depicts the journey of the disappearance of human footprint. Through thought-provoking artworks and immersive images, it is an invitation to reassess our relationship with nature, our profound impact on the delicate balance of our planet’s ecosystem, and our role as inhabitants of the Earth. A contemplative experience to imagine a world where humans no longer exist, explore the possible outcomes, and reflect on our role in shaping nature’s destiny.

Today, there is more than one way to communicate the urgency of adopting sustainable practices and protecting the biodiversity that allows all life to continue in delicate balance. “Afterwards: The Dissolution of Human Traces” chooses to do so not by shouting and showing potential dangers as a threat, but rather as a memoir or a biography of nature through experiences. Through the works in the selection, we see the traces of civilization and what people have left behind. The exhibition presents us with snapshots of the lives of scraps, ruins and remnants that will not be able to mix with nature for thousands of years; then we go even further to a time when the planet we live in reclaims what belongs to it, a time that humanity will probably never experience. To the advanced stages of nature’s self-healing process, thousands of years after human civilization, a utopia, a dream...

Where we see a lack of human figures amongst the works in the exhibition, we see a cumulative reflection of human hubris, ambition, and actions. This selection of mostly landscapes is at times dark, dystopian, and full of humanity’s footprints, but at other times vibrant, colorful, and depicting a utopia that has regained its former might. Nature on one side, man on the other and an amalgam of the two.

The exhibition brings together the reason for the future or alternative reality it wants to describe under three main concepts: industrialization, consumer society and anthropocentrism.

The rise of industrialization and the accompanying ideology of human progress and economic growth at all costs, is one of the major causes of human’s exploitation of nature. The 18th century industrial revolution, especially in the second half of the 1900s brought significant advances in technology, manufacturing and transportation, and while it had many positive impacts on human society, it also led to the exploitation of natural resources on an unprecedented scale. The focus on production and profit maximization has often overshadowed concerns about environmental sustainability, leading to practices that damage ecosystems and deplete natural resources.

Another factor that emerged with the rise of industrialization is the consumer society structure that started to form in the 20th century and spread to many parts of the world in a short time. In order to realize the consumption habits

that emerged simultaneously with the accelerated production, the act of consumption was associated with the idea that personal happiness and social status depended on material assets and was constantly encouraged through advertising and marketing tools.

Finally, Anthropocentrism, the belief that humans are the center of the universe or the most important beings, has also played a role. Instead of recognizing the value of ecosystems and the interconnectedness of all living beings, this ideology leads to the perception that nature exists solely for human use and exploitation. According to Aristotle, nature was created specifically for the needs of humans, who have the right to use all the resources they find. In his biological studies, he distinguishes between three types of souls: First, the nutritive (vegetative) soul, which is concerned with the growth, nourishment and reproduction of an organism; second, the sensitive (animal) soul, which is associated with animals and humans and includes the faculties of perception and sensation; and lastly, the rational soul, which is unique to humans and is associated with higher cognitive functions, reason and intelligence.

When this idea of spiritual superiority that distinguishes humans from other living beings was supported by Descartes in the 17th century with the idea that plants and animals are not life forms but inanimate objects that work like a complex clockwork, human hegemony gained even more momentum. Given the superiority of the human race over animals and plants, which possesses all three kinds of souls mentioned by Aristotle, nature was completely ignored without any ethical concern for the welfare of anything other than human life. Unlike the reality in which we live, the exhibition contains only these two mechanized spirits. A clarity, calmness, and tranquility reigns, free from the dominating elements.

What we see in the exhibition is the possibility of a world that was not created for humans; in fact, it is a dream. We are looking at a dream that Nature and the Earth are having. We see a slumbering life, the nightmares and dreams of the Earth come together here. The works seem to depict the reality of the world we live in, but that is not the case, at least not yet. This is our chance to enter the garden of Earth's desires. These are works depicting an invisible war being fought by a planet's white blood cells, and its healing process. The therapeutic process, the steps it takes to heal from the traumas.

David MARTIROSYAN

David Martirosyan 1983 yılında Kapan, Ermenistan'da doğdu. 2000 senesinde Kapan Güzel Sanatlar Okulu'nu bitirdikten sonra Erivan Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde eğitim görmeye başladı ve 2006 yılında üniversitenin Resim Bölümü'nden mezun oldu. 2004 yılından bu yana Ermenistan, Rusya ve Çek Cumhuriyeti'nde gerçekleşen grup sergilerine katılan sanatçı 2019 yılından bu yana Galeri 77 ile çalışmaktadır.

Çocukluğundan beri hayalgücü yoluyla çizmekte zorlandığını, çevresindeki yaşamdan ve gördüklerinden yola çıkarak resim yapmanın kendisi için daha kolay olduğunu belirten David Martirosyan'a göre resimdeki en önemli unsur kompozisyonudur. Sanatçı bir zamanlar farklı kompozisyon araçları bulmaya çalışırken telifli fotoğrafçılığı keşfetmiş ve Karl Blossfeldt, Eugene Smith ve Vivian Maier gibi isimlerden çok etkilenmiştir.

Resim yaparken bir fotoğrafçı gibi düşündüğünü belirten sanatçının eserleri yaşamdan alınmış birer sahne gibidir. David Martirosyan için resimsel anlamda Enguerrand Quarton'un "Pieta" eseri kompozisyonda ahenk ve simetrisinin ideal örneğidir.

David Martirosyan'ın eserleri, Ermenistan, Fransa, Almanya, Rusya, Türkiye, Çek Cumhuriyeti, İngiltere, ABD, Çin gibi Dünya çapında özel koleksiyonlarda bulunabilir.

David Martirosyan was born in 1983 in Kapan, Armenia. After graduating from Kapan Fine Arts School in 2000, he started to study at Yerevan State Academy of Fine Arts and graduated from the Painting Department of the university in 2006. The artist, who has participated in group exhibitions in Armenia, Russia and the Czech Republic since 2004, has been working with Galeri 77 since 2019.

According to David Martirosyan, who stated that he had difficulty in drawing through his imagination since childhood and that it was easier for him to paint based on the life around him and what he saw, the most important element in painting is composition. The artist once discovered copyrighted photography while trying to find different means

of composition and was heavily influenced by names such as Karl Blossfeldt, Eugene Smith and Vivian Maier. Stating that he thinks like a photographer while painting, the works of the artist seem like scenes taken from life. For David Martirosyan, pictorially, Enguerrand Quarton's "Pieta" is the ideal example of harmony and symmetry in composition.

The works of David Martirosyan can be found in private collections around the World in various countries such as Armenia, France, Germany, Russia, Turkey, Czech Republic, UK, USA, China.

Khustup, 2023
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
80 x 90 cm

İsimsiz / Untitled, 2020
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
100 x 140 cm

Şubat / February, 2023
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
80 x 100 cm

Kasım Güneşi / November Sun, 2023
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
80 x 90 cm

Mehmet Resul KAÇAR

Mehmet Resul Kaçar 1984 yılında Diyarbakır'ın Dicle ilçesinde doğdu. İlköğretim, ortaöğretim ve lise eğitimini Ergani ilçesinde tamamladı. 2003 yılında özel yetenek sınavıyla Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar ve Eğitim Fakültesi Resim-İş Öğretmenliği Bölümünü kazandı. Resim ana sanat dalından 2007 yılında mezun oldu. 2008 yılında MEB'e bağlı çalışmaya başladı. 2009 yılında kısa filmlere karşı merak saldı ve deneysel çekimler yaptı. 2018 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Temel Sanat ve Tasarım bölümünde yüksek lisans programına başladı. Sanatçı İstanbul'da yaşamakta ve çalışmalarına devam etmektedir.

İlk kişisel sergisini 2006 yılında Eskişehir Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde açan Mehmet Resul Kaçar, "Hebun (Var Olmak)" isimli ikinci kişisel sergisini 2015 yılında Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi'nde gerçekleştirmiştir. Bunlara ilave olarak, 2006-2019 yılları arasında yurt içinde çeşitli grup sergilerinde yer almıştır. Ayrıca, 2005-2019 yılları arasında

katıldığı resim yarışmalarında eserleri sergilenmeye layık görülmüş ve çeşitli ödüller kazanmıştır. Sanatçı, "Güllerin Ovası" isimli İstanbul'daki ilk kişisel sergisini 2021, "Rüya Bitti Kırmızı Ceket" isimli sergisini ise 2023 senesinde Galeri 77'de gerçekleştirmiştir.

Sanatseverlerin ismini Mamut Art Project 2019 edisyonundan hatırlayacağı Mehmet Resul Kaçar, resimlerinde geçmişten günümüze dünyamızdaki olumsuz değişimi doğa ve hayvanlar ekseninden anlatıyor. Eserlerin dikkat çeken noktası fondaki standart temanın (başak tarlası) üzerindeki figürlerin ve rollerin değişkenliği oluyor. Sert bir coğrafyada, bu şiddetli-kurak alanda, doğa, insan ve hayvan çatışmasını gösteren resimleri insanın aklına iktidarla boğuşan ve yer yer kendisi de iktidar olan figürleri getiriyor.

Mehmet Resul Kaçar was born in Dicle district of Diyarbakır in 1984. He completed his primary, secondary and high school education in Ergani district. In 2003, he won the Anadolu University Faculty of Fine Arts and Education, Department of Art Education with a special aptitude test. He graduated from the department of painting in 2007. He started to work under the Ministry of National Education in 2008. In 2009, he was interested in short films and made experimental shots. In 2018, he started his master's degree at Mimar Sinan Fine Arts University, Department of Basic Art and Design. The artist lives and works in Istanbul.

Having opened his first solo exhibition in 2006 at Eskişehir Anadolu University Faculty of Education in 2006, Mehmet Resul Kaçar held his second solo exhibition "Hebun (Being)" in Diyarbakır Metropolitan Municipality in 2015. In addition, he participated in various group exhibitions in Turkey between

2006-2019. In addition, his works were deemed worthy to be exhibited in painting competitions between 2005-2019 and he won various awards. The artist held his first solo exhibition in Istanbul, titled "Field of Roses" in 2021, and another one titled "The Dream is Over, Red Jacket" in 2023 at Galeri 77.

Mehmet Resul Kaçar, whose name art lovers will remember from the 2019 edition of Mamut Art Project, relays the negative change in the world from the past until today from the perspective of nature and animals. The most striking point of his is the fluidity of the roles and figures on a standard theme (a field of wheat) in the background. In a rugged landscape, in this violent-barren sphere, his paintings depicting human and animal conflict reminds the audience of figures in a struggle with rulership and sometimes in a position of rulership themselves.

İsimsiz / Untitled, 2023
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
90 x 110 cm

SONRASI AFTERWARDS

Karen Arakel, Roman Babakhanian
Mehmet Resul Kaçar, Roman Kakoyan
David Martirosyan, Sergey Narazyan
Arthur Tonakanyan

14 Mart - 5 Mayıs 2024
March 14 - May 5, 2024

Ziyaret Saatleri: Pazartesi - Cumartesi, 10:00-18:00
Visiting Hours: Monday to Saturday, 10:00-18:00

Nuşa Ağanın Köyü Xarbetto / Village of Nusha Agha, Xarbetto, 2023
Tuval zerine yağlıboya / Oil on canvas
120 x 150 cm

Roman BABAKHANIAN

Roman Babakhanian 1973 yılında Erivan'da doğmuş, Erivan Güzel Sanatlar Akademisi'nde eğitim almıştır. 2003 yılından beri Ermenistan Sanatçılar Birliği üyesidir. Halen Erivan'da çalışmalarını ve hayatını sürdürmektedir.

Roman Babakhanian'ın resimleri fotogerçekçidir. Eserlerinde objeler öyle bir açıdan ele alınmış ki, izleyiciye abidevi gözükmeleler. Bu da dolayısıyla imgelerin görsel algısını ilgi çekici kılar. Maddelerin gerçekçi ifadesi ve plastisite onun için çok önemli. Resme duyduğu büyük sevgi, resimlerin kaplamasına gösterdiği önemde yatıyor. Sanatçı, objeleri ve meyveleri kompozisyonunun merkezine alıyor ve onları kusursuz şekilde betimliyor, boyalı objelere özel bir gizem katan renkler seçiyor ve onları eserin ana fikri haline getiriyor. İster bir taş ister bir erik olsun, Babakhanian'ın eserlerinde objeler her zaman günlük hayatta algılamaya alışık olduğumuzdan fazlasıymış gibi duruyor. Renkler ve ışık geçişleri imgeleri daha da kutsallaştırıyor.

Okr ve mavi-yeşil tonların karışımı resimlerindeki ana renkleri oluşturuyor. Ressamın natürmortları bir renk ve ışık cümbüşü; aynı zamanda taze ve parlak meyve ve sebzelerle, alet edevatların dokunsal efektleriyle ve derin, gizemli arka planlar arasındaki olasılıklarla dolup taşıyor.

Roman Babakhanian'ın eserleri yüzyıllarca yıllık temeller üzerine kurulu olsa da tazelik ve berraklığıyla bu yüzyıldan çağdaş bir tarafı olduğunu da gösteriyor.

Roman Babakhanian was born in Yerevan in 1973 and studied at Yerevan State Academy of Fine Arts. Since 2003 he is a member of Artists' Union of Armenia. He lives and works in Yerevan, Armenia.

Roman Babakhanian's paintings are photorealistic. In his artworks the objects are presented from such an angle, that they seem monumental to the watcher. This, in its turn, makes interesting the visual perception of the images. A realistic expression of materials and plasticity are very important for him. A great love for the paint is exhibited in the beautiful skin of the paintings, to which he pays a lot of attention. Roman places the objects and fruit in the centre of the composition and depicts them flawlessly, choosing the colors in a way that endows the painted objects with special mystery, making them the main idea of the artwork. Whether a stone, a plum or another thing is painted, in Roman's works it always appears to

be something more than we are used to conceiving in our daily life. The colors and the transitions of light sacralize even more the images.

The mixture tones of ochre and blue-green are the main colors of his paintings. The painter's still-lives are full of color, light, plus fresh and glowing fruits and vegetables, the tactile effects of utensil and the possibilities between variations of deep, mysterious backgrounds.

Roman Babakhanian's artworks are built on centuries old foundations, yet very much conveys a sense of this century with a contemporary edge of freshness and clarity.

Sevan'da Sonbahar / Autumn in Sevan, 2021
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
40 x 55 cm

Sevan'da Sonbahar - Kasım Bulutları II / Autumn in Sevan - November Clouds II, 2021
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
40 x 45 cm

Roman KAKOYAN

Roman Kakoyan 1998 yılında Ermenistan'ın Aragatsavan köyünde doğdu. Sanatçı, 2008-2014 yılları arasında Aragatsavan Kültür Merkezi'nde eğitim gördü. 2014 yılında girdiği Erivan'daki Panos Terlemezyan Sanat Okulu Resim Bölümü'nden 2021 yılında mezun oldu. Roman Kakoyan 2019 yılında Ermenistan Sanatçılar Birliği'nde düzenlenen bir karma sergiye katıldı.

Eserlerinde içinde yaşadığımız mekânlara odaklanan umut vadeden yetenekli genç sanatçı Roman Kakoyan, ağırlıklı olarak tek kaçırlı perspektifle oluşturduğu iç mekân kompozisyonlarını Hockney'vari çarpıcı renk paleti, ışık, gölge ve çeşitli kontrastlıklarla zenginleştirerek yarattığı illüzyonik etkiyle derinlik algımızı şaşırtan işleriyle ön plana çıkıyor. Sanatçı için strüktür çizme düşüncesi bina ve iç mekânların kendi sanatını anlatmakta arzu ettiği izlenimi yaratmanın en iyi araçları olduğunu keşfetmesiyle ortaya çıkan bir durum. Keza, Kakoyan'ın en başından beri temel arzusu çalışmalarındaki

derinliği göstermek. Biçime ve maddeselliğe daha çok ilgi duyan sanatçı, renkler söz konusu olduğunda onları anlık seçtiğini ve biçimin önüne geçmemesi amacıyla renklerin tonunu azaltmanın kendisi için önemli olduğunu belirtmektedir.

Roman Kakoyan'ın eserleri ABD, Türkiye, Fransa, Almanya, İngiltere, Rusya ve Singapur'daki kişisel koleksiyonlarda yer almaktadır.

Roman Kakoyan was born in 1998 in the Armenian village of Aragatsavan. The artist studied at the Aragatsavan Cultural Center between 2008-2014. In 2021, he graduated from the Painting Department of Panos Terlemezyan State Collage of Fine Arts in Yerevan, which he entered in 2014. Roman Kakoyan participated in a group exhibition held at the Artists' Union of Armenia in 2019.

The promising and talented young artist Roman Kakoyan, who focuses on the spaces we live in in his works, stands out with his works that surprise our perception of depth with the illusionistic effect he creates by enriching his interior compositions, which he mainly creates with a single-angle perspective, with a striking Hockney-like color palette, light, shadow and various contrasts. For the artist, the idea of drawing a structure emerged when he discovered that buildings and interiors are the best tools to create the desired

impression in expressing his art. Likewise, Kakoyan's main desire from the very beginning is to show the depth in his works. The artist, who is more interested in form, emphasizes that when it comes to colors, he chooses them instantly and it is important for him to reduce the tone of colors to stop them from getting in the way of the form.

Roman Kakoyan's works can be found in personal collections including USA, Turkey, France, Germany, UK, Russia and Singapore.

Ayçiçeği Muhafızı / Guardian of Sunflowers, 2023
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
120 x 100 cm

Koridor N2 / Corridor N2, 2023
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
90 x 90 cm

Koridor N3 / Corridor N3, 2023
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
90 x 90 cm

Arthur TONAKANYAN

Arthur Tonakanyan, 1996 yılında Ermenistan'ın Geghanist köyünde doğdu. Sanatçı 2002-2011 yılları arasında Geghanist köyü Devlet Okulu'nda ve 2004-2014 yılları arasında ise Erivan'da Taron Estetik Merkezi'nde eğitim gördü. 2014 yılında girdiği Erivan'daki Panos Terlemezyan Sanat Okulu Resim Bölümü'nden 2021 yılında mezun oldu. Mezuniyetinin ardından yine 2021 yılında Erivan Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Grafik Bölümü'nde eğitim görmeye başladı.

Arthur Tonakanyan'ın eserleri ilk olarak 2018 yılında Hay Sanat Kültür Merkezi'nde (Erivan) düzenlenen "Vatan" isimli karma sergide yer aldı. Ardından 2019 ve 2020 yıllarında Ermenistan Sanatçılar Birliği'nde düzenlenen karma sergilere katıldı. 2021 yılında Erivan Terlemezyan Galerisi'ndeki "Sanat Bağlantısı" isimli karma sergide eserleri sergilendi. Sanatçı 2019 yılında Ermenistan Cumhurbaşkanı Gençlik Ödülleri kapsamında "Grafik eserler ve resimler" kategorisinde birincilik ödülü ve 2020 yılında ise Katolikos (Ermenistan Patriği) kültüre katkı sağlayan genç sanatçı ödülünü almıştır.

Arthur Tonakanyan, kırsal yaşama dair sahneler ile gündelik hayattan kesitler sunan kompozisyonlarıyla abartılı perspektif ve rengin ön plana çıktığı, yer yer firüगतif soyut detaylarla bezeli eserler üreten bir sanatçı. Resimlerinde ya tamamen sükûnet ve huzurun hüküm sürdüğü uçsuz bucaksız köy manzaralarıyla, ya da iç ve dış alanların birbirine karıştığı hayali hibrit mekânlarla karşılaşırız. Sanatçının dış alan resimlerinde insan yoktur, sadece dramatik iniş ve çıkışların hâkim olduğu

hareketli bir coğrafyaya sahip abartılı ve kısmen karikatürize edilmiş köy manzaraları resmedilmiştir. Alabildiğine canlı renklerle bezenmiş bu manzaralar izleyicide büyük bir huzur ve mutluluk hissi uyandırıyor.

İç mekân eserlerinde ise yine renk hep ön planadır. Sanatçı, bu resimlerinde kimi zaman yer çekimine meydan okuyan objelerle donatılmış, duvarları olmayan ve sanki rüyadaymışız izlenimi veren tanımsız alanlar yaratıyor. Bu tuhaf iç mekânlar, dışarıda olması beklenen ağaç, çimen ve çiçekler gibi doğaya ait olanın içeriye eklenildiği hibrit süreal mekanlardır. Kompozisyona tek tük dahil edilmiş figürlerin bilinçli bir tercihle sanatçı tarafından detaylandırılmadan, bir silüet şeklinde veya bir şeylerin arkasına gizlenmiş olarak tamamen tanımsız ve anonim şekilde resmedildiğini gözlemliyoruz. Tonakanyan'ın resimleri yer yer resme sonradan eklenmiş kolaj gibi görünen detaylar da barındırıyor. Sanatçının iç mekân resimlerindeki ışık kaynağı alışılmadık şekilde izleyicinin olduğu taraftadır. Bu sebeple izleyenin arkasında kalan ve resimde hiç var olmayan nesnelere gölgeleri de sıklıkla kompozisyona dahil edilmekte, hatta bazı resimlerinde fotoğraf çeken birinin gölgesinin fotoğrafa düşmesi gibi ressamın gölgesini dahi görebilmekteyiz.

Arthur Tonakanyan'ın eserleri ABD, İrlanda, Fransa, Almanya, Türkiye, Lübnan ve BAE'deki kişisel koleksiyonlarda yer almaktadır.

Arthur Tonakanyan was born in 1996 in the Armenian village of Geghanist. The artist studied at the State School of the Geghanist village between 2002-2011 and at the Taron Aesthetics Center in Yerevan between 2004-2014. In 2021, he graduated from the Painting Department of Panos Terlemezyan State Collage of Fine Arts in Yerevan, which he entered in 2014. After his graduation, he started to study at the Graphic Department of the Yerevan State Academy of Fine Arts in 2021.

Arthur Tonakanyan's works were first included in the group exhibition titled "Motherland" held at Hay Art Cultural Center (Yerevan) in 2018. Afterwards, he participated in group exhibitions held at the Artists' Union of Armenia in 2019 and 2020. In 2021, his works were exhibited in the group exhibition titled "Art Connection" at Yerevan Terlemezyan Gallery. The artist received the first prize in the "Graphic works and paintings" category within the scope of the Youth Prize of the President of the Republic of Armenia in 2019, and the Award of Catholicos (Patriarch of the Armenia) young artist that contributed to culture in 2020.

Arthur Tonakanyan is an artist who produces works that feature exaggerated perspective and color, and occasionally figurative abstract details. In his paintings, we encounter either vast village landscapes where tranquility and peace reign, or imaginary hybrid spaces where interior and exterior spaces are mixed. There are no people in the artist's outdoor paintings, only exaggerated and partially caricatured village landscapes

with a dynamic geography dominated by dramatic ups and downs. These landscapes, adorned with vivid colors, evoke a great sense of peace and happiness in the viewer.

Again, color is always in the foreground in Tonakanyan's interior works. In these paintings, the artist creates indefinite spaces that are sometimes equipped with objects that defy gravity, have no walls and give the impression of a dream. These strange interior spaces are hybrid temporal spaces in which what belongs to nature, such as trees, grass and flowers that are supposed to be outside, are added to the interior. We observe that the figures, which are included in the composition, are consciously depicted by the artist as a silhouette or hidden behind something, completely undefined and anonymous, without being elaborated. Tonakanyan's paintings can also contain details that appear to be collages added later to the painting. The light source in the artist's interior paintings is unusually on the viewer's side. For this reason, the shadows of objects that are behind the viewer and are nonexistent in the painting are often included in the composition, and in some of his paintings we can even see the shadow of the painter, like the shadow of a photographer falling on the photograph.

Arthur Tonakanyan's works can be found in personal collections including USA, Ireland, France, Germany, Turkey, Lebanon and UAE.

Kenar Mahalle / Suburb, 2022
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
100 x 160 cm

77

GALERI

Terk Edilmiş Köy / Abandoned Village, 2023
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
95 x 121 cm

Harap Bahçe / Ruined Garden, 2023
Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
76 x 100 cm

Sergey NARAZYAN

1970, Erivan, Ermenistan'da doğdu. Sergey Narazyan güzel sanatlarla alakalı ilk eğitimini Ermenistan Mimarlar Birliği'ne bağlı bir çizim stüdyosunda aldı. Sonraki yıllarda, tanınmış sanatçı Ruben Gabriyelyan'a ait stüdyoda resim, çizim ve kompozisyon derslerinin ardından 1989 yılında Erivan Sanat Enstitüsü Figüratif Sanatlar Departmanı, Grafik Sanatlar bölümüne girdi.

İlk kişisel sergisini 1994 yılında Ermenistan Mimarlar Birliği sergi salonunda açan sanatçı, pastel çalışmalarıyla sanat otoritelerinin dikkatini çekti. 1995 yılında Rus yazar Boris Pasternak'ın "Doktor Jivago" romanı için hazırladığı illüstrasyonlar ile Erivan Sanat Enstitüsü'nden yüksek lisans tezini alan Narazyan, bu eserleri sayesinde Ermenistan Sanatçılar Birliği'ne henüz 24 yaşındayken kabul edildi.

1995 ve 1997 yılları arasında J. Swift'in "Güliver'in Gezileri" romanının tüm bölümlerine ait resimleri tekrar çizdi. Eğlenceli ve dramatik benzetmeleri günlük yaşamla birleştiren Narazyan, Güliver'in yakalanmış bedenindeki büyük toplantıyı ya da bacakları arasında yürüyüşe geçen Lilliput birliklerini, Swift'in aksine bir hayal adasında değil, tanınabilen gerçeklikte resmetti.

Ardından, Narazyan'ın, taşra hayatıyla ilgili iğneleyici, ironik ve bazen muzip gözlemleri samimi bir üslupla yansıttığı tablolarını, "Taşra Trajedileri" ismi altında birleştirdi. 2001 yılında Narazyan üçüncü kişisel sergisini, Fransa Sanat Akademisi üyesi ve Birleşmiş Milletler İyi Niyet Elçisi, ünlü modacı Pierre Cardin'in kişisel yardımı ile Paris'te açtı. Sergi, sanatçının temel eserlerinin yanı sıra, illüstrasyon ve resimlerinin de yer aldığı 90 eserden oluştu.

Born in 1970, Yerevan, Armenia. Sergey Narazyan's first education of fine arts was in a drawing studio in Union of Architects of Armenia. In the following years, Narazyan took lessons in painting, drawing and composition in the studio of the well-known Armenian artist, Ruben Gabriyelyan.

His first solo exhibition took place in the exhibition hall of the Union of Architects of Armenia in 1994, where he immediately drew the attention of art critics with his crayon works. In the year 1995, he got admitted to the Union of Artists of Armenia at the age of 24, thanks to his illustrations to the Russian author Boris Pasternak's novel "Doctor Zhivago" which also constituted his master's thesis.

Between the years 1995 and 1997, he reproduced every illustration in all pages and chapters of J. Swift's renowned novel, "Gulliver's Travels". Blending amazing and dramatic

analogies with present-day life, Narazyan depicted iconic scenes such as the mass meeting on captured Gulliver's body or the march of Lilliputian troops between Gulliver's legs in recognizable reality, instead of Swift's imaginary island.

Subsequently, Narazyan put together a collection of his paintings named "Provincial Tragedies", where he expressed his caustic, ironical and sometimes even wicked observations on provincial life with a sincere approach. In 2001, Narazyan opened his third exhibition in Paris, with the personal assistance of the Academy of Arts of France member and UN Goodwill Ambassador Pierre Cardin, the renowned couturier. The exhibition consisted of 90 pieces; which included almost all of his principal works, as well as his other illustrations and paintings.

Moskvich, 2020
Kâğıt üzerine pastel / Pastel on paper
65 x 80 cm

Yaşlı Boğa / Old Bull, 2020
Kâğıt üzerine pastel / Pastel on paper
65 x 75 cm

İki Arkadaş / Two Friends, 2020
Kâğıt üzerine pastel / Pastel on paper
65 x 80 cm

Karen ARAKEL

Karen Arakel (ARAEQEL) 1960 yılında Gürcistan'ın Tiflis şehrinde doğdu ve 1,5 yaşındayken (o zamandan beri ikamet ettiği yer) Erivan'a taşındı. Sanatçı, dört yaşından beri resim yapmaktadır. Karen Arakel liseyi bitirdikten sonra Erivan Güzel Sanatlar ve Tiyatro Enstitüsü'nde yer alan Seramik Fakültesi'ne kabul edildi, ancak öğretim anlayışından memnun kalmadı, üçüncü yılında enstitüden ayrıldı ve kendi başına sanat eğitimine devam etti. Kendinden önce gelen sanatçıların resimlerini inceleyerek, olağanüstü tekniğini kendi başına öğrendi. Resim stili kariyeri boyunca defalarca değişti. Şu anda türü Rönesans tarzına en yakın olanıdır.

Sanat tarihinin farklı dönemlerine ve çeşitli uygarlıklara ait estetik algılarına atıfta bulunmadan Karen Arakel eserlerinden bahsetmek mümkün olmaz. Keza, sanatçının eserleri, biçimini ve benzersiz önemini derinlemesine bir sanat çalışması ve analizi sayesinde kazanmıştır. Sanatçı, geçmiş döneme ait sanatların resimsel ve boyutsal özelliklerinin sadece biçimsel temsillerini kavramaya çalışmakla kalmıyor, aynı zamanda nedenlerine ve önkoşullarına da nüfuz ediyor. Eseri yaratanın kim olduğunu anlamaya, ruhunu, algısını, zihniyetinin özelliklerini hissetmeye çalışıyor. Ego ve kişisel vizyon arayışı içinde olan her sanatçı, kişisel araştırmalara başlar ve ilham kaynağı bulur. Karen Arakel'in seçtiği yol ise alışılmışın dışında, çünkü tanınmak, kendi tarzını bulmak ve başarılı bir tekniğe sahip olmak için hiç acelesi yok. İlhamı

oldukça açık olan sanatçı; ruh, sanatsal yaklaşım, vizyon ve estetik değerler açısından kendisine yakın olan sanatları, dönemleri ve sanatçıları eş zamanlı ve bilinçli olarak belirlemiş ve tanımlamış. Farklı çağlardan kültürlerle karşılaşmalar ve bu kültürlerin gündeme getirdiği konuların incelenmesi, kendi yaratıcılığının ipuçlarını edinmesinde önemli bir araç haline geliyor. Bu amaçla sanatçı yıllar içinde Arkaik, Helenistik, Klasik ve Rönesans sanatlarının yanı sıra Dadaizm, Sembolizm, Soyut Dışavurumculuk, Sürrealizm, Post-sürrealist Modernizm gibi birçok farklı akım ve üslupları mercek altına alarak derinlemesine analiz etmiş ve en nihayetinde kendi yorumuyla eserler üretmiştir. Karen Arakel'in bu geçmişe bakar gibi görünüp ileri adım atan yaklaşımı aynı zamanda sanatçının geliştirdiği üslup çeşitliliğinin de en önemli sebeplerinden biridir.

Karen Arakel'in sanatı şüphesiz sanatçının kendisi gibi rakipsizdir. Sanatçının iç dünyasına girmeye çabaladığınızda sanatının kendisi gibi samimi ve aynı zamanda düşünceleri gibi basitçe ifade edilebildiğini hissedersiniz. Fazlasıyla izole ve aynı zamanda doğaya ve insanlığa çok yakın, gerçek ve aynı zamanda tamamen hayali. Sanatçının eserleri ilk bakışta anlamsız gibi gelebilir. Karen Arakel'in sanatında sürpriz unsurları, beklenmedik yan yana dizilişleri ve sürrealizme özgü olmayan temel özellikleri hemen fark edersiniz. Sanatını bir tür devrimci hareket olarak kabul eden Arakel isteksizce geççekler,

kurallar, yasalar ve sanatçı için aynı derecede kabul görmeyen klişelerle sürekli mücadele eder. Gerçeküstücülükten esinlenen sanatçının çalışmaları siyasi ve sosyal unsurlar içerir. Sanatçının hikayelerinde bir sürü felsefi unsur bulunmasına rağmen kendisinin de sürekli hatırlattığı gibi aslında “Zeki olan her şey basit”tir.

Karen Arakel’in eserlerinde resmettiği iç gözlem sahneleri doğa alegorisinin çeşitli kılıklarını yansıtır, bazen de insan figürleriyle canlanır. Sanatçı, öngörülebilir sınıra yakın veya uzak olan sıradan ve inanılmaz görüntüleri, illüzyon ve görsel deneyimi birleştirir. Farklı ufuklar yaratarak, bu ufukları optik perspektif yasalarını ve dünyanın yerçekimi kuvvetini görmezden gelen insanlar veya hayvanlarla birleştirir. Rüyalar, önseziler, içe bakış, insanın ilkel içgüdüleri, sevinçleri, içsel korkuları, saf ve etkilenmemiş bütünlüğü ile çeşitli alegorik imaları ve sembollerin kullanımı sanatçının titiz çalışmalarına konu olmuştur.

Eserlerini ARAQEL ismiyle imzalayan sanatçı farklı ülkelerin resim sanatını ayrıntılı olarak araştırmış, becerilerini geliştirmiş ve Batı modern sanatıyla sentezlediği külliyatının temelini oluşturan Japonya ve Çin kökenli mürekkep resmi tarzı olarak bilinen Sumi-e de dahil olmak üzere çeşitli grafik ve çizim tekniklerinde ustalaşmıştır. Ayrıca, yağlıboya tekniğine tamamen hâkim olan Karen Arakel, çok çabuk kuruması ve

kusurları hemen belli etmesi sebebiyle uygulaması çok zor olan ahşap üzerine “tempera” tekniğinde de uzmanlaşmıştır. Ermenistan’da Modernizm’e duyulan hayranlığın kısa ömürlü olacağına inanarak, grup sergilerinden kaçınmayı tercih etti ve bu tür teklifleri reddetmeye başladı. Bunca zaman içinde buna istisna oluşturan yalnızca iki sergiye katılmıştı: 1987’de Sanatçılar Birliği’nde “III. Kat” ve 1991’de Ervand Kochar Müzesi’nde düzenlenen bir başka sergi. Ardından, oldukça dikkatli bir hazırlıktan sonra, iyi düşünülmüş bir kişisel sergi düzenlemeyi düşünmeye başladı. Sanatçının 2015 yılında Erivan’daki Galentz Müzesi’nde açılan retrospektif sergisi, son 30 yıllık yapıtlarını izleyiciye sundu. Estetik vizyonunu tamamlamak için resimleri ve grafik çalışmalarının yanında, sanat objeleri ve asambrajları da sunuldu. Sanatçının eserleri başta ABD, Hollanda, İspanya ve Türkiye olmak üzere farklı ülkelerdeki sayısız özel koleksiyon arasında yayılmıştır.

Karen Arakel (ARAKEL) was born in 1960, Tbilisi, Georgia and moved to Yerevan (where he has been residing ever since) when he was 1,5 years old. He has been painting since the age of 4. After graduating high school, Karen Arakel was admitted to Fine Arts and Theater Institute of Yerevan into Ceramics Faculty, however not satisfied with the teaching approach, in the third year he left the Institute and continued to study art on his own. He learned his remarkable technique on his own, through studying paintings of artists who came before him. His painting style has changed numerous times throughout his career. Currently his genre is closest to the style of Renaissance.

It is impossible to talk about Karen Arakel's body of work without referring to certain periods in art history and to the aesthetics of different civilizations. Likewise, his art has been formed and has gained unique significance through an in-depth study and analysis of art. The artist tries to not only comprehend merely formal representations of pictorial and dimensional characteristics of the arts of the past, but also permeates into their causes and preconditions. He tries to figure out who was the person that created the artwork, to feel his spirit, perception, peculiarities of his mindset. In quest of their ego and personal vision, every artist embarks on personal research and finds inspirations. The path chosen by Karen Arakel is uncommon, for he is in no rush to become recognizable, to find his own style and have an accomplished

technique. Open to influences, the artist simultaneously and conscientiously identifies and defines the arts, periods and artists who are close to him in spirit, artistic approach, vision, and aesthetic ethos. Encounters with cultures of different eras and exploration of issues these cultures raise becomes an important tool in finding the clue to his own creativity. For this purpose, the artist has examined and analyzed many different movements and styles such as Dadaism, Symbolism, Abstract Expressionism, Surrealism, Post-Surrealist Modernism in addition to Archaic, Hellenistic, Classical and Renaissance arts over the years, and ultimately produced works with his own interpretation. Karen Arakel's approach of seemingly looking towards the past but taking a step forward, is also one of the most important reasons for the variety of style the artist has developed.

The art of Karen Arakel is undoubtedly unrivalled like the artist himself. As soon as you try to break into the inner world of the artist, you feel his art is sincere like him and at the same time so simply expressed like the artist's thoughts, so isolated and at the same time so close to nature, to humanity, it is real and at the same time completely imaginary. No line is senseless in the works of the artist. In Karen Arakel's art one immediately notices the elements of surprise, unexpected juxtapositions and non sequitur, features typical to surrealism. Considering his art a kind of revolutionary movement, Arakel unwillingly struggles with reality, with rules and laws and

stated stereotypes that are identically unacceptable for the artist. Inspired by surrealism, the artist's works contain political and social elements. There is a lot of philosophy in the artist's tale, however he never forgets the famous saying, "Everything genius is simple."

Karen Arakel's works reflect various guises of the allegory of nature, sometimes enlivened with human figures. The artist merges ordinary and incredible images, illusion, and visual experience close to or distant from the predictable border. By creating different horizons, he couples them with human beings or animals that ignore the laws of optical perspective and the earth's gravitational force. Dreams, premonitions, introspection, humanistic primal instincts, joys, inner fears, their pure unadulterated integrity, and the use of various allegorical allusions and symbols have been the subject of the artist's meticulous works.

Signing his works under the moniker ARAQEL, the artist thoroughly investigated the pictorial arts of different countries, honing his skills and mastering various graphic and drawing techniques, including Sumi-e, also known as the ink wash painting style originating from Japan and China, which he has synthesized with Western modern art, forming the basis of his oeuvre. Furthermore, having a full command of the oil painting technique, Karen Arakel also specializes in the "tempera" technique on wood, which is very difficult to apply

because it dries very quickly and shows any imperfections immediately.

Convinced that in Armenia the age of fascination with Modernism will be short-lived, he preferred to avoid group exhibitions and started declining any such offers. In all this time, the only exceptions have been two exhibitions: "III-rd Floor" at the Union of Artists in 1987 and an exhibition held at Ervand Kochar Museum in 1991. Then, after such careful preparation, did he begin to think about organizing a well-thought-out individual exhibition. The retrospective exhibition of the artist, opened at the Galentz Museum in Yerevan in 2015, presented the artist's oeuvre of the last 30 years. Besides paintings and graphic works, art objects and assemblages were also presented to complete the artist's aesthetic vision. Nearly all Karen Arakel's works spread among numerous private collections in different countries: in particular, the USA, the Netherlands, Spain, and Turkey.

Manzara / Landscape, 2023
Ahşap panel üzerine tempera / Tempera on wood panel
32 x 51 cm

Şafak / Dawn, 2021
Ahşap panel üzerine tempera / Tempera on wood panel
21 x 28 cm

İsimsiz / Untitled, 2020
Kâğıt üzerine suluboya / Watercolor on paper
35 x 50 cm

İsimsiz / Untitled, 2020
Kâğıt üzerine suluboya / Watercolor on paper
35 x 50 cm

İsimsiz / Untitled, 2020
Kâğıt üzerine suluboya / Watercolor on paper
35 x 50 cm

İsimsiz / Untitled, 2020
Kâğıt üzerine suluboya / Watercolor on paper
35 x 50 cm

İsimsiz / Untitled, 2020
Kâğıt üzerine suluboya / Watercolor on paper
30 x 30 cm

Galeri 77 sanatçıları ve eserleri hakkında daha fazla bilgi için lütfen bizimle irtibata geçiniz.
For more information about Galeri 77 artists and their works, please contact us.

Buğra Uzunçelebi
+90 533 315 2735
info@galeri77.com